

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

Lišč slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 72. — ŠTEV. 72.

NEW YORK, MONDAY, MARCH 28, 1927. — PONDELJEK, 28. MARCA 1927.

VOLUME XXXV. — LETNIK XXXV.

VELIKI IZGREDI NA KITAJSKEM

Vse inozemce so poslali v Šanghaj. — Amerika je dala na razpolago dosti vojakov. Amerikanci na begu iz pristanišč ob Jangtse reki. — Kriza v Nankingu je bila olajšana. — Kantončani organizirajo delavce v Šanghaju.

ŠANGHAJ, Kitajska, 27. marca. — Amerikanci in drugi inozemci so bežali včeraj iz vseh točk v Jangtse dolini, gnani od požara proti-tujskega razpoloženja, ki je bilo vzbujeno vsled obstreljevanja Nankinga.

Šanghaj s svojo oboroženo in zabarikadirano mednarodno naselbino nudi najbolj varno zavetišče v nacionalistični Kitajski, in proti temu pristanišču so namenjeni inozemci-begunci.

Hankov, Nanking in Cungking bodo izpraznjeni v najkrajšem času. Ameriški rušilec Preble je odplul, da vzame na krov majhne skupine Amerikancev iz Kiangina in drugih majhnih pristanišč pod Činkangom.

Zadrege pa niso omejene na nacionalistično ozemlje, kajti ameriški konzul v Čifu, je naprosil po spopadih med policijo ter šangtungskimi vojak, naj se odpošlje tja rušilec.

Potem ko so bili odstranjeni vsi Amerikanci iz Nankinga, je bila kriza v tem mestu navidez končana. En Amerikanec je bil ubit in štirje so bili poškodovani.

Dr. Williamsa, ameriškega podpredsednika vseučilišča v Nankingu je ustrelil neki kantonski vojak, ki se je udeležil plenjenja njegovega doma.

Z ameriški ženskami so brutalno postopali, a razven slučaja Miss Moffet, ki je bila obstreljena, so se vojaki omejevali na žalitve.

Dva Japonca sta bila ustreljena v brezuspešnem naporu, da branita svoje.

Ameriški mornariški vojaki, katere so izkricali, da zavarujejo konzulat, so se sijajno obnašali ter so spremili varno begunce s Socony griča na bojne ladje v reki.

Ameriška ladja je prva otvorila ogenj po danem signalu, in izstrelil, ki se je razpočil par jardov od oblegajočih Kantončanov, je slednje razpršil, narkar so imeli begunci priliko dospeti do reke.

Poročila iz Pekinga pravijo, da so se posvetovali ameriški, angleški in japonski ministri glede položaja, tikajočega se protitujskega razpoloženja. Napovedali so akcijo, da se prepreči ponovitev takih dogodkov kot v Nankingu.

Ameriško poslaništvo je tudi naročilo ameriške mu konzulu v Hankovu, naj vloži močan protest pri Evgenu Čenu, zunanjem ministru za kantonske zadeve, proti neprovociranemu napadu na ameriške državljane.

Migljaj glede stališča nacionalistov je bil vsehovan v ugotovilo vrhovnega poveljnika kantonskih čet, ki je dospel včeraj v Šanghaj. General je rekel, da ne morejo zunanje sile poslati dovolj bojnih ladij na Kitajsko, da bi zatrle aspiracije kitajskega naroda.

Ponovl je, da ne bodo življenja inozemcev in njih lastnina ogrožena od nacionalistične armade in rekel, da nimajo nacionalisti nobenega namena poslužiti se sile, da izpreme status mednarodne naselbine. Ta problem bo uravnan z diplomatičnimi sredstvi ob primernem času in na primernem prostoru.

HONGKONG, Kitajska, 27. marca. — Prvi bataljon angleškega obmejne polka se je vkrcal včeraj na parnik Karmala na poti v Šanghaj.

Sneg pregnal zgodnjo spomlad.

Ljudje v dobro informiranih vremenskih krogih soglašajo v tem, da je prišel včerajšnji snežni vihar povsem nepričakovano in da ni spadal v običajni red stvari. Dosedaj so kazala vsa znamenja, da bomo deležni izvanredno zgodnje spomladi, a včeraj popoldne so dobro zašle zimske suknje in po cestah je bilo videti le malo ljudi. Department za snajenje cest, ki

ponavadi mobilizira čeli Bowers, kakorhitro se prikaže prva snežinka, pa ni ganil niti z mezinecem, ker ni bilo nobenega dela, kajti sneg se je stajal, kakorhitro je padel na tla.

Tajnik Davis na Haiti.

SANTO DOMINGO, 27. marca. Dwight Davis, ameriški vojni tajnik, ki je dospel sem iz Porto Rica s parnikom Florida, je odšel na prejšnji dan na Haiti.

Gray in Mrs. Snyder skupaj pred poroto.

Morilec Snyderja niso dovolili premešče nja obravnave v drug okraj. Oba obtožena bosta prišla skupaj pred poroto. — Zagovornik Mrs. Snyder pravi, da bo oproščena.

— Jaz hočem ostati ter biti sojena od svojih sosedov tukaj v Queens Village. — je rekla Mrs. Snyder v svoji celici v Queens County jetnišnici.

Okrajni pravdnik Newcombe je izjavil, da bosta obtožena sojena skupaj.

Okrajni pravdnik Newcombe je tudi zanikal poročilo, da bo skušal spraviti slučaj pred sodnika Croppsa. — To je izključno le stvar apelacijske oddelke, ki določa sodnike. — je rekel ter nato tudi izjavil, da bo skušal voditi slučaj osebno in bo natančno preiskal govorice o prejšnjih poskusih, da se umori Snyderja s pomočjo plina in drugih sredstev.

Dva brata Mrs. Snyder sta najela nekega odvjetnika, da varuje interese devet let stare hčerke Lorraine.

Zagovornik Mrs. Snyder je bil vesel. Rekel je, da se je vrnil njegov družabnik, prejšnji okrajni pravdnik Wallace iz Syracuse, kjer je preživel več dni ter preiskal slehno sled dokazov, tikačih se zločina.

— Teh stvari nečem sedaj pojasniti, — je rekel, — a stvari, katere je pronašel Mr. Wallace, bodo pokazale, da ni bila Mrs. Snyder kriva zločina, katerega jo dolže.

Slavja ob stoletnici slavnega Beethovna

Vsa Nemčija je proslavila spomin Beethovna. V Berlinu so predstavljali njegovo opero Fidelio.

BERLIN, Nemčija, 27. marca. Stoto obletnico smrti Beethovna so proslavljali včeraj po vsej Nemčiji. Predavanja in koncerte, posvečene delom nesmrtnega skladatelja so vprizorili vsepovsod, celo v najmanjših mestih dežele.

Glavne točke proslave v glavnem mestu so bile sijajne. Vprizorili se opero Fidelio in Filharmonična družba je priredila koncert. Obema dogodkoma so prisostvovali zastopniki znanosti in umetnosti ter velike množice ljubiteljev godbe.

Proslave v Monakovem so se končale z velikanskim koncertom. V zvezi s stoletnico je postavila berlinska občinska uprava tableto na grob Ane Pavline Milder-Hauptmann, ki je ustvarila ter peko leta 1815. Pevka, ki je pokopana na tukajšnjem katoliškem pokopališču, je bila rojena v Carigradu. Na Dunaj jo je privedel Schikaneder in tam se je seznanila z Beethovenom ter napravila pravečo senzacijo.

Epidemija legarja v Montrealu.

MONTREAL, Kanada, 27. marca. — Što in štiri in dvajset novih slučajev legarja se je prijavilo v času štiri in dvajsetih ur, vsled česar je naraslo skupno število slučajev na 1156. Proste klinike za inavkulacijo proti boleznim so bile otvorene v vseh delih mesta.

Trije nemški nacijsalisti obsojeni na smrt.

Sodišče je obsodilo poročnika Schulza in tri nadaljne na smrt radi umora. — Nemčija je presenečena. — Berlinso sodišče je priporočilo milost pri proglativni obsodbe ter oprostilo tri obtožene.

BERLIN, Nemčija, 27. marca. Štiri smrtno obsodbe je izrekel včeraj epoldne predsedujoči sodnik berlinskega višjega kriminalnega sodišča proti prejšnjim članom "črnege reichwehija" radi umora seržanta Williamsa.

Štirje na smrt obsojeni so poročnik Schulz, eden organizatorjev in voditelj tajne armade, katero je označil sodnik kot "Fehme", seržant Klaproth, orodje Schulza, ki je izvedel ukrep Fehme, Umhofer in Fuhrman, proizvoda starih pruskih seržantovskih metod.

Sodišče, sestavljeno iz treh sodnikov ter sedmih lajkov, je spoznalo štiri može krivimi umora ali pozivanja na umor ter oprostilo tri nadaljne obtožene.

Po proglativni obsode je priporočilo milost in sicer na temelju, da je bila tajna vojaška organizacija, kateri so pripadali obsojeni, v tesnih stikih z nemškim reichwehjem.

Pravorek sodnika je silno presenetil vso Nemčijo. Obtoženi v Landsbergu so bili oprešeni ali pa so bili zelo milo sojeni.

Ko so bili v preteklem poletju obsojeni na smrt trije morileci, ki so priznali, da so delali na povelje svojih predpostavljenih, je pruski ministrski predsednik izpremenil smrtno obsodbo na dosmrtno ječo.

Debata glede razoroževanja.

V Ženevi so se spopadli Francozi in Angleži, a lord Cecil je zmagal v točki, naj se študira oboroževanje na kopnem ločeno od oboroževanja na morju in v zraku.

ŽENEVA, Švica, 27. marca. — Še nikdar niso bile težkoče glede razoroževanja boljše pojasnjene kot včeraj, ko je sprejel po dve uri trajajoči debati pripravljani komitej v prvem čitanju polovico prve faze, tikajoče se omejitve, a šele potem, ko so stavili Francozi svoje rezervacije.

Ta faza je razdeljena na pet delov.

Lord Cecil je stavil predlog, naj se razpravlja o mornariških in zračnih oboroževanjih pozneje in ločeno.

Mr. Paul Bonecour je ostro nasprotval angleškemu stališču ter izjavil, da ne more biti govora o mornariškem omejevanju, ker se mornarica lahko poslužuje vsega oboja trgovske mornarice.

PARIZ, Francija, 27. marca. — Tukaj se glasi, da se bo Argentina zopet pridružila Ligi narodov tekom septemberskega zasedanja Lige.

Različna pogajanja v to smer so se završila in tekom meseca maja bo argentinska vlada naprosila parlament, naj vprizori potrebo akcije, da se dovoli odpošiljatev polne delegacije v Ženevo v prihodnji jeseni.

Krožijo tudi poročila, da hoče brazilska vlada preklicati umakitev iz Lige.

Ljubosumna grofica je obstrelila moža.

Ljubosumna grofica je obstrelila moža ter sebe težko ranila. — Pred dvema letoma je pobegnila z Londončanom.

PARIZ, Francija, 27. marca. — S težkim revolverjem je grofica de Janze, prej Miss Alice Silverthorne iz Chicaga, obstrelila Raymond de Trafforda, člana bogate angleške družine in obstrelila ter najbrž smrtno ranila nato samo sebe na vlaku, s katerim se je hotel Anglež vrniti v Anglijo.

Domnevajo, da je bilo streljanje posledica njegove želje, da napravi konec romanci, ki je vzklikala med obema pred par leti. Ob onem času je zapustila svojega moža in dva otroka, da odide ž njim na lov v angleško iztočno Afriko. Soglasno s prijatelji, je rekla pred kratkim, da ljubi Afriko in da se hoče v kratkem vrniti tjakaj.

Malo predno je odšel vlak v Boulogne, je bilo slišati močno detonacijo in de Trafforda so videli omahnuti na tla. Počil je nadaljni strel, ko se je sama ustrelila v želodec. Ona ni imela niti potnega lista, niti tiketa.

CHICAGO, Ill., 27. marca. — Grofica de Janze, ki je obstrelila Raymond de Trafforda in nato samo sebe, je bila prej alicie Silverthorne, hčerka Williama Silverthornea, ki je prišel pred petnajstimi leti iz Buffala v Chicago. Predno se je poročila, je bila odlična v družbi ter je dosti potovala po inozemstvu.

Madžarskim delavcem preti preki sod.

DUNAJ, Avstrija, 25. marca. — Agitacija za preki sod postaja na Madžarskem vedno bolj obsežna. Socijalno-demokratski list "Nep-szawa" je sporočil, da bo policija na temelju preiskovalnega materiala predlagala, na se izvede s pomočjo prekega sode, ker zahteva načrt komunističnega puča tako ravnanje.

Opaziti je znamenja, da se bo tekom jeseni vrnila v Ligo tudi Španija.

PARIZ, Francija, 27. marca. — Francoski kabinet ni vprizoril nobene akcije glede povabila predsednika Coolidgea, naj pošlje opazovalec na predlagano novo mornariško konferenco. To je bilo že četrto zavlečenje, radi nesoglasja med ministri.

V pariškem časopisu se na dolgo in široko razpravlja o tem vprašanju. Nacionalistični listi nočejo imeti nobenega opravka s tako konferenco.

DOGOVOR S PREMOGARJI

Trideset delodajalcev v Iowi se je dogovorilo s premogariji. — Unijski politični komitej bo imel več prilike, ko se bo jutri lotil vprašanja mezd. Stavka se bliža s 1. aprilom.

INDIANAPOLIS, Indiana, 27. marca. — Politični komitej United Mine Workers of America bo moral razmišljati o razvojih, ugodnih za premogarije v dveh izoliranih okrajih, v Iowi in zapadni Pennsylvaniji, da določi unijski program po ugasnitvi sedanjega meznega dogovora dne 31. marca.

Položaj, ki obdaja pogajanja za nov mezdni dogovor za centralna kompetitivna polja industrije mehkega premoga, obsegajoča Illinois, Indiano, Ohio in zapadno Pennsylvanijo je postal nekoliko bolj ugoden s stališča premogarjev, vspricho objave v Des Moines, da je pristalo trideset neodvisnih delodajalcev v to, da nadaljujejo s sedanjo mezdno lestvico tudi po 31. marcu. Dne 11. marca so objavili izvrševalni uradniki Association of Bituminous Coal Operators of Central Pennsylvanija v Altoona, da so sprejeli predloge premogarjev, da se nadaljuje z obratovanjem ob sedanjih plačah po ugasnitvi Jacksonville dogovora.

Na drugi strani pa bo moral politični komitej razmišljati o neuspešnosti naporov, da se sklene slične začasne uravnave v Ohiju in v severni West Virginiji. Premogariji hočejo \$7.50 na dan, kot je bilo dogovorjeno v Jacksonville leta 1924. Delodajalci v centralnem polju unijskih rorov pa hočejo znižati mezdo v obliki lestvice na tekmovalni podlagi z neunijskimi rovi Kentucky-ja, West Virginije in Tennessee-ja.

Poročila iz Iowe in zapadne Pennsylvanije kažejo, da bodo taktike, katerih se je uspešno poslužila unija, da konča prejšnjo stavko, velik faktor v tekočem letu.

HERRIN, Ill., 27. marca. — Skupni bančni depoziti so presegli mejo petih milijonov dolarjev, prvič v zgodovini Herrina. Depoziti so razdeljeni med tri banke v Herrinu. Te velike depozite pripisujejo bližajoči se stavki v poljih mehkega premoga in želji premogarjev, da spravijo na stran toliko, da bodo mogli prevedriti slabe čase.

Marx zahteva zmanjšanje okupacijske armade.

BERLIN, Nemčija, 27. marca. Kancelar dr. Marx, minister za zasedena ozemlja, se je odločno zavzel v nemškem državnem zboru za skrajšanje skretnje zavezniške okupacijske armade.

Dr. Marx je rekel najprvo, da ni omenil radi zunanje politike vprašanja evakuacije, a omenil, da je v okraju še vedno 75,000 zavezniških čet, v katerem je bilo pred vojno le 50,000 nemških vojakov. Dostavil je, da so zavezniški vojski zasedli 116 garnizij, do čim je bilo pred vojno le šest in dvajset nemških garnizij.

Kancelar upa, da bo skretnje o-

kupacijskih čet, katero je obljubil francoski zunanji minister, kmalu izvedeno.

Habsburžan toži Poljsko.

VARŠAVA, Poljska, 25. marca. Prejšnji nadvojvoda Friderik Habsburški, ki je bil svoj čas vrhovni poveljnik avstrijske armade, je naperil proti poljski vladi proces za povratek posestev v delu Slezije, ki je bila prej avstrijska. Posestva, kojih vrednost se ceni na \$25,000,000, so bila konfiscirana na temelju pogodbe iz St. German. Tožitelj pravi, da je njegova družina le stranska veja Habsburžanov in da se ne tičejo nje določbe pogodbe.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da Vam bo ta ponudba ugajala, posebno če, ako boste vpoštevali svojo korist in našo zanesljivo ter točno postrežbo.

Dinarji		Lire	
Din.	500	\$ 9.45	Lir 100 \$ 5.20
Din.	1,000	\$ 18.80	Lir 200 \$10.10
Din.	2,500	\$ 46.25	Lir 300 \$14.85
Din.	5,000	\$ 92.00	Lir 500 \$24.25
Din.	10,000	\$183.00	Lir 1000 \$47.50

Za pošiljatev, ki presegajo Desettisoč Dinarjev ali pa Dvatisoč Lir dovoljujemo poseben zneska primeren popust.

Nakazila po brzojavnem plinu izvršujemo v najkrajšem času ter računamo za stroške \$1.-

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street
Phone: CORTLANDT 6887
New York, N. Y.

Posebni podatki.

Prispevka za izplačilo ameriških dolarjev v Jugoslavijo in Italijo znaša kakor sledi: na \$25, ali manjši znesek 75 centov; od \$25, naprej do \$500, po 3 cente od vsakega dolara. Za vožnje stroške po posrednem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Na leto leto valja list sa Ameriko \$7.00
in Kanado \$6.00
Na pol leta \$3.00
Na četrt leta \$1.50
Za New York sa leto \$7.00
Za pol leta \$3.50
Za inozemstvo sa leto \$7.00
Za pol leta \$3.50

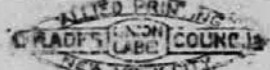
Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj ne blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnika, prosimo, da se nam tudi prejane bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 3876.

SAMOMORI MED ŠTUDENTI

V Zd. ženih državah je nekako 27.000 šolarjev in študentov najrazličnejših starosti in najrazličnejših strok.

Časopisje poroča, da se je med študenti razvila nekaka samomorilna manija, ki utegne postati usodepolna, če ne bo mogoče dobiti načinov in sredstev, da se število omeji oziroma da se samomori popolnoma prepreči.

Izza 1. januarja se je usmrtilo v Združenih državah petindvajset študentov.

Petindvajset med sedemindvajsetimi milijoni. Razmerje je malenkostno. Na en milijon študentov ne pride niti en samomorilec.

Če bi prvim samomorom ne posvečalo časopisje toliko važnosti in toliko prostora, bi se nadaljni najbrž ne završili.

In ne bi se završili, če bi ne bila navdana današnja mladina z neko bolešno filozofijo glede bodočnosti in življenja na drugem svetu.

Mladi ljudje prihajajo do napačnega prepričanja, da se ne izplača živeti.

Povečini nimajo pravilne vzgoje in nimajo pravilnih vzgojiteljev.

Ako bi jih bilo mogoče uveriti, da je edini cilj življenja pomagati naravnemu razvoju, bi bilo med študenti manj samomorov ali pa sploh nobenega.

Samomor je višek sebičnosti.

Človek, ki smatra za svojo življensko nalogo — osrečevati druge ljudi ter delovati za razvoj boljšega človeškega plemena — ne bo nikdar pomislil na samomor.

NE GRE IN NE GRE...

General Lincoln C. Andrews, ki je vrhovni poveljnik prohibicijske armade, je pogumen človek. Tako pogumen, da na pristojnem mestu neustrašeno govori resnice.

Ko ga je kongresni odbor zaslusal glede prohibicijskega vprašanja, je moško priznal, da se mu ni posrečilo izvesti določbo Volsteadove postave in osemnajstega amandamenta.

Te odkritosrčnosti mu suhaški fanatiki ne bodo nikdar oprostili.

Časopisje je že ponovno objavilo poročila, da namestnik general Andrews odstopiti. Ta poročila so ga presenetila. On sam ne ve ničesar o nameri, ki mu jo pripisujejo.

Vesti je dementiral ter se še vedno nahaja na svojem mestu.

Koliko časa bo ostal? Če znamenja ne lažejo, se ne bo mogel dolgo vzdržati.

Gobeždači Antisalonke lige, so mu tako izpodkopali stališče, da bo prej ali slej resigniral.

Posrečilo se jim je proizvesti na predsednika Coolidgea tak vpliv, da je že parkrat javno pokazal svoje simpatije z Antisalonko Ligo ter vzbuditi splošno prepričanje, da predsednik ni več zadovoljen z generalom Andrewsom.

Predsednik Coolidge je imenoval Roy A. Haynesa "uradujočim" zveznim prohibicijskim komisarjem.

Za to mesto je bil določil general Andrews J. D. Peningtona, kar je podpiral tudi državni zakladničar Mellon.

Gospod Coolidge se je pa vklonil Antisalonki ligi. Prohibicijski fanatiki hočejo namreč imeti Haynesa na čelu prohibicijskega departamenta.

Ker ni predsednik vpošteval želja generala Andrews, se da po pravici domnevati, da ž njim ni zadovoljen.

Antisalonka Liga je dokazala svoj velik vpliv, ne samo v kongresu, pač pa tudi pri predsedniku.

Pa ji kljub temu ne bo dosti pomagalo.

To so vsekakor zadnji napori. Nekaj časa bo še slo, dolgo pa nikakor ne.

ZANIMIVI in KORISTNI PODATKI

FOREIGN LANGUAGE INFORMATION SERVICE — JUGOSLAV BUREAU

VAŽNOST SNAŽNOSTI V BORBI PROTI BOLEZNIM.

Najenostavnejša sanitarna pravila so najvažnejša. Ako se človek po njih ravna, zlasti kar se tiče splošne telesne snaznosti, kopanja in kašljanja, že deprimira, precejšen prispevek k borbi proti boleznim. Sicer se ljudje večinoma zavedajo, da nesnaga, nemarno pljuvanje in kašljanje ni prav, ali vendarle se iz nemarnosti dostikrat pregrešujejo proti osnovnim sanitarnim pravilom — česar ne bi storili, ako jih kdo opozarja.

Pljuvati je povsem nepotrebna in umazana navada. Največje zlo pljuvanja je v tem, da spravlja v nevarnost življenje drugih. Zlasti majhni otroci, ki se igrajo po cesti, so stalno v nevarnosti, da poberejo bolezenske klice, ki nurgajo v posušeni pljukeci. Našlo se je, da izmed pocestnih naplavin, raziskanih v enem mestu, jih je 7 do 10 odst. vsebovalo klice tuberkuloze, Influenca, pljukeci, prehladi, osepnice so tudi bolezn, ki se jih otroci more nalesti, ako se pri svoji igri na cesti dotaknejo pljukecev, polnih bakterij, katere roka potem prenaša v usta. Neki slavni zdravnik trdi, da skoraj polovica tuberkuloze nastane v rani mladosti, v starosti 4 do 70 let. To je ravno doba, ko se otrok največ igra zunaj pod milim nebom in ko najlažje utegne priti v dotiko z bolezenskimi klicami, ki se nahajajo v pljukecih.

Kar se tiče kopanja, je znak skrajne nemarnosti, ako se človek ne koplje pogostoma; za prebivalce Združenih držav pa zares ne velja nikak izgovor, zakaj bi se pošteno ne kopali. V nekaterih delih Evrope je malce drugače; dostikrat ljudje nimajo prilike za kopel. Glavni vzrok, zakaj je Evropa toliko zaostala, kar se tiče pogostega kopanja je brez dvoma pomanjkanje zadostne in zanesljive zaloge napeljavne vode. V velikem številu inozemskih mest je zaloga vode ne le neprimerna, marveč je pritisk tako nizek, da se voda ne more povzpeljati čez prvo nadstropje. Radi tega postavljajo dostikrat rezervoare na strehe poslepij. Nekje je zaloga vode tako pičila, da so mestne uprave prisiljene ustaviti tok vodovoda za nekoliko ur tekom dneva.

Razum v angleških deželah, se ni kopalna navada nikjer na svetu toliko vdomežila kot v Združenih državah. Vsaj v eni ali dveh deželah se kopanje vsega telesa smatra celo za škodljivo zdravju. Sicer se temu ni treba nič smejati, kajti še pred 75 leti je mnogo ameriških držav oteževalo posest kopalne kadi. Naloženi so bili davki na kopanje (nekaj takega baje še obstoji nekje v Evropi) in neko mesto v New England je izdalo naredbo, ki je prepovedala rabiti kopanje brez zdravniškega nasveta.

Način kopanja je precej različen v inozemskih deželah. V latinski Ameriki je škropilnik bolj v navadi kot kopalna kad. Anglež na drugi strani daje prednost kopanju. Kopalne kadi na Francoskem in Beligijskem so jako redke prikazane in jih je najti le v petih odstotkih vseh stanovanj. Kopalne kadi tujega izvora se obično rabijo v japonskih hotelih in gostilnah, ali Japonci, ki se jako radi kopljejo, gredo rajši v javne kopalnice. Ko si Kitajci želijo kopal, se navadno poslužuje velike lončene kadi, zvane "suan".

Imamo petero sanitarnih pravil, ki jih vsakdo pozna, proti katerim pa se vendarle tolikokrat pregrešujemo, da je vredno ponoviti jih. Ista so:

1. Drži telo snažno potom pogostih kopeli z vodo in milom.
2. Umij roke z vodo in milom

po vsaki rabi stranišča in vedno, predno kaj ješ.

3. Roke in vse nesnažne predmete ali vsak predmet, ki so ga drugi rabili pri toaleti, drži stran od svojih ust, nosu, oči in ušes.

4. Nikdar ne rabi občnih nesnažnih jedilnih, pitnih ali toaletnih priprav, kot so brisače, robei, krtače, za lase, pitne kupe, vodne cevi itd.

5. Ne izpostavljaj se škropljenju iz nosu in ust drugih, ko govorijo, se smejejo, kašljajo ali kihajo.

Po teh pravilih se vsakdo lahko ravna. Prvo pravilo ne potrebuje nikakega obrazloženja. Ako bi vsakdo držal svoje telo snažno, bi bilo veliko manj bolezn, kot jih imamo. Drugo pravilo o umivanju rok je jako važno, ali se čisto proti njemu pregrešujemo. Glavni vhod v telo za bolezenske klice je skozi usta in del telesa, ki je najbolj izpostavljen dotiki z bolezenskimi, je roka. Od rok pa do ust je pot jako kratka. Snažnost rok, zlasti pred jedjo, je torej največje važnosti. Tretje pravilo le podarja potrebo čistih rok. Kar se tiče četrtega pravila, so se ljudje v zadnjem času precej naučili ravnanja se po njem. V časopisih in na predavanjih je bilo toliko govora o nevarnosti skupnih pitnih posod, skupnih brisač in toaletnih predmetov, da se vsakdo zaveda nevarnosti take obične rabe. Ni pa dolgo od tega, ko je bila skupna pitna kupica v rabi na vseh ameriških železniških postajah.

Zadnje pravilo proti nevarnemu pljuvanju, kihanju, kašljanju ali škropljenju iz ust nekaterih ljudi, ko govorijo ali se krotajo, je velevažno, kajti vse bolezn, ki nastanejo, potom prenosa ustnih in nosnih izločkov od osebe, ki imajo v sebi klice dotične bolezni. Tudi navaden prehlad je bolezen dihal, ki se je nalezemo od drugih ljudi, ko mečejo klice iz svojih ust ali nosu.

Stresemannov slavonspev Lige narodov.

Na seji Lige narodov, ko je bil rešen dnevi red, je povzel besedo Stresemann in v daljšem govoru proslavil plodonosno delovanje Lige narodov. Med drugim je dejal:

Mislím, da so razprave današnjega dne in njegovi rezultati velikega pomena za ugled Lige narodov. Če smo danes slišali razne izjave hvalečnosti, ki so jih izrekli Lige narodov zastopniki Grške, Bolgarske, Estlandije, Gdanskega itd., če smo videli, kako se trudijo narodi, ki so bili v medsebojni vojni, da dajo brezstanovanjskim ljudem streho in če da je sodelovanje bivših nasprotnikov tako plodonosno rezultate, potem pač sme biti Liga narodov ponosna, da je storila tako pomemben korak k napredku človeštva. Moramo se pa tudi zavedati, da zadeva tudi največji idealizem za napredek na težkoče, če ne bomo skrbeli, da bo zopet vpostavljen finančno in gospodarsko ravnovesje sveta, ki je bilo od vojne popolnoma razdejano. Naša glavna naloga mora zato biti, da bo imela prihodnja svetovna gospodarska konferenca popoln uspeh.

POZOR ROJAKI!

VODNIKOVA DRUŽBA nam je poslala še 25 zbirki svojih knjig, ki jih lahko naročite rojaki po \$1.50 zbirka. To so štiri knjige — dva romana in dve knjigi poučne vsebine.

"Glas Naroda",

82 Cortlandt St., New York City.

Navadne cigarete so res cenejše kot pa Helmar. Ko se enkrat vaše ustnice dotaknejo Helmar, se ne boste brigali za razliko par centov. Helmar je kakovostna, ne pa količinska cigareta. Tisočeri moški začno vsak dan kaditi Helmar.

Enkrat boste tudi vi začeli kaditi Helmar.

Danes naj bo ta dan.

Novice iz Slovenije.

Umrli v Ljubljani.

Janez Virant, občinski ubogi, 63 let.
Bruno Fava, državnik uradnik, 27 let.
Helena Marn, zasebnica, 70 let.
Marija Jožefa Korenini, žena bančnega prokurista, 50 let.
Franc Korošec, bajtar, 50 let.
Marjana Strnad, duinarica, 72 let.
Ivan Praznik, delavec, 71 let.
Hedviga Finz, zasebnica, 99 let.
Davorina Požun, usmiljenka, 26 let.
Pavla Jak, zasebnica, 68 let.
Janez Jančar, delavec, 62 let.

Žrtve dela.

Na železniški progi pri Velikih Laščah se je pripetila težka nesreča, ki je zahtevala človeško žrtv. Progova sekcija je minirala teren za stranski tir. Pri tem so se uporabljale eksplozivne mine. Ko so delavci popoldne prižgali mino in se radi varnosti umaknili kakih 150 metrov, je železni drobec 72 let staremu delavskemu pazniku Ivanu Prazniku priletel tako silo na glavo, da mu je razklal lobanjo. Nesrečni mož se je nezavesten zgrudil na tla. Na poziv progovne sekcije je poslala

Ljubljanska rešilna postaja na kraj nesreče svoj avto, ki naj bi ranjenca prepeljal v Ljubljansko bolnico. Že blizu Ljubljane pa je Praznik med potjo umrl. Truplo so po komisijem ogledu prepeljali v mrtvašnico pri Sv. Krištofu. Pokojnik zapuša številno rodino.

100 let stara Ljubljancanka.

Te dni je izdihnila v Gosposki ulici v Ljubljani svojo dušo najstarejša meščanka in najstarejša Ljubljancanka vobče, dne 2. maja 1827 rojena Hedvika Finz, vdova po znanem nekdanjem ranočelniku Francu Ks. Finzu, ki je umrl že pred 20. leti. Pokonica bi torej dosegla dne 2. maja ravno sto let, toda usoda ji ni naklonila, da bi slavila svoj 100. rojstni dan, česar se je tako veselila.

Gospa Finz je bila de zadnjega sveža in čila ter je kaj pripovedovala o starih časih, o stari Ljubljani in starih ljudeh. Vsako leto na poletje se je posebno veselila spremembe v svojem monotonem življenju, ko je odhajala s sinom Benom in hčerjo Zofijo na počitnice na deželo. Še pred kratkim je igrala doma tarok, kmalu nato pa zbolela na oslavljenju sreča in jo je končno ugrabila bela žena.

Velika noč in piruhi.

Stara navada—železna srajca pravi domač pregovor. Silno stara navada tukajšnjih rojakov je razveseliti svojece v domovini z velikonočnim darilom. Tako stara je ta navada, da se pričakuje v starem kraju z gotovostjo piruhov iz daljne Amerike.

Tudi mi se bomo držali naše stare navade in gledali, da prejmejo naslovniki v starem kraju namenjena jim darila pravočasno. Zato se obrnite za veliko-nočna nakazila v dinarjih, lirah in v dolarjih na prisnan domač denarni zavod:

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street : : New York, N. Y.

Peter Zgaga

Kaj je višek potrpežljivosti? V državi Indiani živi možak, kateremu je pred dvajsetimi leti pobegnila žena s svojim ljubimcem. Iskal jo je s pomočjo časopisov in oblasti, poizvedoval je o nji vsepovsod, pa je ni mogel najti. Nato je potrpežljivo čakal dolgih dvajset let, da se bo vrnila. Pa je ni bilo. Med tem časom ni pogledal nobene druge ženske. Šele po dvajsetih letih je vložil tožbo za ločitev zakona.

To je višek potrpežljivosti.

Rmena nevarnost ni samo na Kitajskem in Japonskem.

Velika rmena nevarnost so tudi eekini, katere trošijo zavezniki v namenu, da jih razmnože.

Mussolini namerava uveljaviti stoodstotno cenzuro.

V Italiji je dandanašnji marsikaj stoodstotnega. Edinole resnice in pravica sta podobni ameriškemu near-pivu.

Kanadski farmerji so razmeroma na boljsem stališču kot pa farmerji v Združenih državah.

Veliko večino žita, ki ga pride-lajo, prodajo pivovarom in žganjekarom.

Pred prohibicijo je bila tudi v Ameriki ta prodaja v polnem cvetu.

Toda ameriški farmer je z vso umeno za prohibicijo glasoval.

S tem je pomagal ubiti gos, ki mu je nesla zlata jajca.

O, ti presneti dečke, — je zmerjala rojakinja svojega moža — vedno piješ in piješ. Še v grob me boš spravil. Kam pa spet greš? — Motiš se, če misliš, da te spravljani v grob. Baš sedaj grem pit enega na tvoje zdravje.

Sedaj spomladi so zcpet jako delavni agenti, ki prodajajo hiše in zemljišča.

Svojo roho tako strašno hvalijo, da bi jim človek skoraj verjel. Neki agent je objavil oglas, da prodaja hišo, ki se bo v desetih letih sama izplačala.

Dobil je več pisem, med njimi tudi eno sledeče vsebine:

— Čital sem vaš oglas in sem z vašo ponudbo popolnoma zadovoljen. Prepišite hišo name. Počakal bom deset let, da se bo sama izplačala, potem se bom pa preselil vanjo.

Vsak moški bi moral bolj misliti na svojo bodočnost.

Vsaka ženska pa bolj na svojo preteklost.

Današnja mladina in današnji zakoni!

Mlad fant je rekel očetu svoje ljubice:

— Veste kaj, jaz bi se rad poročil z vašo hčerjo?

— Hm, — se je zamislil oče, — kaj še nisi poročen z njo?

— Ne. Zakaj pa vprašate?

— O zato, ker zadnji čas tako poredkoma prihajaš k nam.

Marsikateri išče toliko časa nevesto, da končne tako iztakne, ki ga ne mara.

Mož je telefoniral svoji lahkoživi ženi:

— Dragi moja, nocoj me pa ne bo k večerji. Imam strašno dosti dela. Pred dvanaajsto me ne bo domov.

Žena mu je pa po kratkem preudarku odvrnila:

— Daj mi častno besedo, da te res ne bo pred dvanaajsto uro...

Članom kraljevskih družin se ne godi tako dobro kot se jim je včas. Manjka jim denarja. Vsem brez razlike. Angleški kralj je moral pred kratkim omejiti svoje izdatke.

Italijanski kronprince je začel gledati za nevesto, kakorhitro je določil Mussolini, da bo moral plačati vsak samec v Italiji toliko in toliko davka.

SPOMINI FRANCOSKEGA VOJNEGA DETEKTIVA

Po "Narodnem Dnevniku".
CH. LUCIETO

Vlada, ki si je bila svesta, da bi lahko imelo to obveljavljanje naravnost uničujoče posledice, je še isti dan energično intervenirala v Chantillyju*, da se vse stori, da bo ta top čimprej uničen.

Celi roji avijonov so se dvignili v zrak in vzeli seboj najboljše topniške opazovalce, zato da odkrijejo pozicijo topa. Zvečer je bilo to mesto že znano in ponoči so odleteli prvi avijoni, ki so nanj metali bombe, kakor tudi so pričele s svojim delom najtežje baterije, da ta top uničijo, kakor je javljalo uradno vojno poročilo naslednjega dne.

V Chantillyju je bil včer dan. Na povelje vrhovnega komandanta so se zbrali pod predsedstvom generala C. enega najboljših tehnikov, topniški specialisti, da preštudirajo novi problem, ki ga nam je stavilo nemško topništvo.

Še isti dan so naši aeroplani izpostavili za nemško fronto pet naših agentov v središču trikotnika La Fere, Coney-le-Chateau in Anizy-le-Chateau. Imeli so povelje, da točno poizvejo, kje se nahaja top in da si preskrbijo vse potrebne podatke.

Kot si lahko mislite, je bila to silno težavna misija, kajti Nemei

so na naravnost umetniški način maskirali ta ogromni top, ter ga skušali skriti na očem.

Treba je pa tudi povedati, da so agenti, ki so se podali na to pot, tvegali svoje življenje.

Rabili smo pet prostovoljcev, oglasilo se jih je pa 80. Zreč je odločil. Med temi petimi pa se dva nista nikoli več vrnila.

Kljub temu, da je bil top na daleč okoli zastražen in izbornu skrit, so se vendar vrtili nekaj dni pozneje z vsemi točnimi podatki, katere je poveljništvo od njih zahtevalo.

Izmed teh velikih podatkov o "debeli Berthi" hočem omeniti sledeče:

Kaliber: 305 L.50, cev 21 cm, risana.

Dolžina tega risanja: 21cm (100 kalibrov).

Smodnišnica: premer 400 mm.

Zapor cevi: avtomatski.

Smodniki: cevi smodnik M 97, takozvani "Roehrenpulver".

Naboj: 200 kg.

Izstrelak: ima zunanjo obliko 8-kroglice, skoraj gotovo obliko konicastega gotskega obloka.

Teža izstrelka: 120 kg.

Začetna hitrost: 1500 m.

Strelni kot: blizu 45 (degrees).

Kot je razvidno, se Nemei zelo motijo, če mislijo, da nismo nikoli znali, kakšna je bila "Dehela Bertha".

Iz sledečih raziskavanj smo pa zvedeli še marsikaj drugega. Tako smo n. pr. že prej vedeli, da so začeli študirati ta top v Essen pri Kruppju že leta 1888.

Eden naših agentov si je takrat nabavil dokument, velike važnosti, vsebujoč račune, ki jih je napravil eden Kruppovih inženjerjev, da se omogoči streljanje do daljave 268km. Naši računi za dalekosežno streljanje niso šli nikdar tako daleč in naši vojaški krogi so bili mnenja, da je ta dokument, o kojega resničnosti sicer niso dvomili, le bolj teoretičen poskus, kakor praktičen račun in zato začele niso preiskavati naprej.

To je bilo napačno. Kajti nikoli se ne sme omalovaževati informacije, če tudi je še tako nemogoča, če prihaja iz Nemčije.

Kako bi si pameten človek mogel predstavljati, tudi če je znanstvenik, top, ki strelja na 268 km oddaljen cilj!

Nam vsem se je zdelo naravnost fantastično.

Znanstvenik, ki je iznašel ta top je pa živel in cilj, ki si ga je bil postavil je bil: Pariz!

Cilj 200 kvadr. km, katerega je moral vsak izstrelak zadeti, kot bomo pozneje videli!

In ta nemški znanstvenik je končal svoje račune in preštudiral svoj načrt že 26 let pred vojno napovedjo.

Starokrajška porota.

Uboj na Raki.

Novo mesto, 10. marca.

Na večer pred Sv. Tremi kralji je pela po Raki družba fantov kolednikov, med katerimi je bil tudi 21-letni delavec Jože Bedenk. Ko so peli pred Bonovo gostilno, jih je napadla druga koledniška družba, v kateri so bili starejši fantje, tako da so morali prvi bežati. Bedenk je bil mnenja, da je bil koledovodja druge družbe Ivan Zupančič in se je zato že ta večer zaklel, da ga bo zaklal. Naslednji popoldan so Bedenk in njegovi tovariši z denarjem, ki so ga nabrali pri koledovanju, kupili dva litra spiritovega žganja in ga v kratkem času spili. Okoli dveh popoldne je odšel Bedenk v družbi Franceta Novšaka najprej na trg pred cerkvijo, potem pa proti Hrastniku, ki gostilni, kjer sta naletela na Ivana Zupančiča. Poklicala sta ga takoj na odgovor. Razvil se je kmalu prepri, nakar so se vsi pomaknili na dvorišče. Med tem je prišel tja kovaški pomočnik Ivan Pavlovič, ki je prijazno pozdravil fante in jih vprašal, čemu se pripravajo. Zupančič mu je povedal, česa ga dolžita Bedenk in Novšak, nakar je Pavlovič začel zatrjevati, da je Zupančič popolnoma nedolžen. Svetoval je Bedenku in Novšaku, naj gresta raje domov spat, mesto da se tukaj kregata. Med Pavlovičem in Novšakom je prišlo kmalu nato v prepiru do spopada, tekom katerega je končno Bedenk potegnil iz žepa nož in naskočil nasprotnika. Med umikanjem je Pavlovič nepričakovano zadel ob sod z vodo in se opotekel čezenj. V tem hipu ga je Bedenk usekal z nožem po desni roki in mu potem še na vratu prerezal glavno žilo dovodnice. Pavlovič je imel še toliko moči, da je krenil domov, kjer se je potem zrušil in klub zdravniški pomoči izkrevaval.

Obdolženec je dejanje priznal, zagovarjal pa se je s pijanostjo in silobranom.

Porotniki so soglasno potrdili vprašanje glede uboja, potrdili pa tudi dodatno vprašanje, ali je obtoženec izvršil svoje dejanje v pijanosti, z devetimi glasovi, nakar je bil Jože Bedenk obsojen na 4 mesece zapora.

Svojo ženo vrge v Dravo. — Smrtna obsodba.

Maribor, 10. marca.

V jeseni preteklega leta smo poročali, da so potegnili pri Sv. Petru iz Drave neko utopljeno žensko. Nihče ni poznal neznanke; tako so jo pokopali brez pogreboev. To nočico pa so slišali tudi orožniki pri Ptuj, kjer je par dni prej brez sledu izginila žena posestnika Karla Sešerka na Janžovskem vrhu pri Ptuj. Orožniki so takoj domnevali, da bi mogla biti ta utopljena izginola ženska Roza Sešerkova. Domačini si namreč niso mogli razlagati, kam naj bi izginila Roza Sešerkova in so začeli javno govoriti, da jo je gotovo njen mož spravil s sveta. Roza Sešerkova je izginila v noči od 21. na 22. septembra. Vse iskanje sosedov je bilo zaman. Vse poročila orožnikov od Ptuja je dalo okrogno sodišče v Mariboru pri Sv. Petru pokopano utopljeno dne 4. novembra izkopal. Poklicani sorodniki so v izkopani spoznali Rozo Sešerkovo po obleki, manjkajočih zobeh in poškodbah, ki jih je imela Sešerkova od svojega moža še iz prejšnjih časov, ko jo je nekoč prebodel z roglič gnojnih vil na stegnu. Sodna zdravnik pa sta ugotovila, da je žena umrla vsled zadušnje po utopljenju.

Nadaljna sodna preiskava je kmalu dognala zelo obtežljive okolnosti za moža Karla Sešerka, ki je že dolgo živel z umrlo ženo v prepiru in imel drugo prilježno. — Ko je Sešerkova izginila, je samon ni iskal, ampak že prvi večer šel pitat njeno svinjo, ker je pač moral vedeti, da žene ne bo več nazaj in bi morala svinja poginiti gladi. Roza Sešerkova se je še prejšnji večer domenila s svojo sosedo Marijo Tašnerjevo, da bo celo šli drugi dan v Ptuj, kamor je hotela nesti Sešerkovo sadije na prodaj. Sama torej Sešerkova gotovo ni hotela iti v prostovoljno smrt. Za to je imela Dravo bližje

pri Ptuj in ji ne bi bilo treba hoditi v več ur oddaljeni Sv. Peter pri Mariboru ali pa v Maribor. — Sešerko je imel že leta 1919 z neko Hrvatico, svojo viničarko, nezakonskega otroka, s svojo ženo pa je grdo ravnal, jo zmerjal in nemišljen pretepal. To je celo viničarko Hrvatico tako ganilo, da je prestovoljno odšla, a Karol Sešerko je prišel zopet z drugo žensko ljubavno razmerje in je imel tudi s to nezakonskega otroka. — Končno se je Sešerko celo še preselil k tej svoji prilježnici in se je vračal k svoji ženi le toliko, da jo je pretepal. Bil je radi tega tudi že kaznovan pri sodišču. Svoji ženi je tudi grozil, da jo bo umoril.

Končno je Sešerko svojo ženo prisilil, da je odstopila od svoje polovice posestva, katero je potem hotel dati prepisati na svojega nezakonskega otroka, čeprav je imel tri zakonske otroke. Sodišče tega ni dovolilo, ampak je Sešerka preklevalo radi grdega ravnanja z ženo in otroci. To je seveda njegovo sovraštvo do žene še povečalo in pripomoglo do sklepa, spraviti ženo ob življenje.

Kot najobtežljivejši dokaz Sešerkove krivde pa je nastopil še priča Alfonz Pihlar, ki je srečal obdolženca sredi septembra 1926 okoli 4. ure zjutraj v Ciglencah, idočega v smeri od Maribora proti Ptuj. Obdolženi je šel zelo hitro in se prihlulil, ko je srečal Pihlarja. Tedaj je tudi izginila Sešerkova žena in ljudje so bili prepričani, da jo je obdolženi tisto jutro izvalil pod zvito pretezo v Maribor, da bi si ogledala neko posestvo in tam zopet skupaj gospodarila. Na tem usodnem potu pa je vrge v Dravo. Obdolženi pa vse to taji in trdi, da se je njegova žena sama umorila.

Obtoženi je tudi pri današnji razpravi, ki je trajala ves dan do 20. ure, vztrajal pri svojem prvotnem zagovoru, da je nedolžen. — Razprava pa je podala senzacionalne nove porazne dokaze proti obtoženi. Zasižanih je bilo 24 prič in sodna izvedena zdravnik. Na mizi pred obtožencem je ležala lobanja njegove pokojne žene, kar ga je v začetku vidno vznemirjalo. Priznati pa ni hotel dejanja niti potem, ko so iznesle priče nove, doslej neznane okoliščine, da so našli namreč utopljeno v komaj pol metra globoki luži ob cesti poleg Drave, iz česar je nedvomno sledilo, da je moral morilec nesrečno ženo siloma tiščati z glavo v vodo tako dolgo, da je umrla na zadušnje. Priče so tudi izpovedale, da je imela utopljenska okoli vratu trdo zavezon robo. Priča Pihlar je trdno vztrajal pri izpovedi, da je srečal neko jutro v septembru obtožena Sešerka na potu iz Maribora. Tudi to je Sešerko tajil. — Na razpravi je nastopil še nov svetok, ki ga je obtoženec sam predlagal v namenu, da mu pripomore do alibija. Ta pa je le še izpopolnil Pihlarjeve izpovedi ter trdil, da je videl prihajati Sešerka usodno sredo zjutraj od 6. do 7. v smeri od Vurberga. Kritični dan si je za to tako dobro zapomnil, ker mu je naslednjega jutra porodila ljubica.

Vse te izpovedi so poleg naštetih drugih pokopale Sešerka. Porotniki so soglasno potrdili edino glavno vprašanje na umor. Sodni dvor je nato obsodil Sešerka v smrt na vešalih. Obtoženec je sprejel obsodo ravnodušno sicer pa še vedno trdi, da je nedolžen, češ da so tudi Krista po nedolžnem na križ pribili.

KNJIŽNICA VIKTORJA HUGOJA NA DRAŽBI

V Parizu pojde prihodnje dni na dražbo knjižnica francoskega romanopisca Viktorja Hugoja. Med številnimi zanimivimi deli, ko bodo ob tej priložnosti na prodaj, omenjajo francoski listi posebno dve knjigi. Prva je "Popolarna astronomija" od Kamila Flammariona, druga pa "Študije o preteklosti in bodočnosti topništva". — Sledeče delo je poklonil Hogoju Louis Napoleon Bonaparte, ki je pozneje pesnika nasledoval in ga prisilil do emigracije.

VENCESLAV SEJAVEC:

"Buon giorno, signore. . ."

Iznad Krna se je dvignilo lepo zimsko solnce in je razlilo svoje žarke po zasneženih poljani ki je mahoma zableščala, kakor bi jo z biseri posul.

Na Sočo je ležala meglena tenčica in se ovijala okrog valovitih bregov, prelivajoč se pod solncem s snežno odejo v svilen, bujen plašč.

Prijetno je iti v popoldnem, še zasneženem jutru po polju, ki ga narahlo poljubila vzhajajoča solnce. Oči so vse mlade, veselo gledajo v razodeto pokrajino, narahlo diha vanje mrzli zrak, prs se razžive, zavaljuje burno, sveže, živo in mlada kri se razlije po udih. Vesel stopa človek v to prelepo jutro, vesel samega sebe in plečatga Matajurja in Krna, ki vriska v večni mladosti v solnce in mrz.

Vesel sem stopal po kobariškem polju, lahak je bil moj korak, oči so se mi živo smejale tja proti Kotu in Stolcu, ki ga je dramilo prvo solnce.

Razhodil sem se po polju tja proti staremu selu. Neslišno je šumela lirijska, temna in globoka, ki se je nekajkrat privila tik ob pot, kot bi jo pozdravljala: Prijateljca, kam?

Krenil sem nazaj proti trgu, ki je bil ves s solncem oblit — kakor da je ležala nad njim pretenka tenčica, povita z bleščajočimi trakovi.

Bil sem skoraj v trgu, ko se je zdajci kakor odtrgala od ceste nizka stavba z nadpisom "Asilo infantile", pod tem pa nekoliko bolj zabrisano: Otroški vrtec. V trenutku me je prevzela žalostna misel: bilo mi je, do da me je kdo, jako hudo razžalil, bilo mi je, ko da me je kdo udaril s pestjo v obraz, pljunil vame in se zasmehljivo zagrohotal.

Sama od sebe se mi je skrčila pest, čelo mi je stopilo v gube, prsi so mi zahrople kot v uporu. Jel sem srečavati otroke, majhne, tri, štiri, petletne, drobne, vse plahe. Srečeval sem po dva, po tri, z italijanskimi trakovi na prsih. Držali so se za roke, plašno in suženjsko so se skupljali okrog italijanskih tovarišev, ki so živi in kričavi peli: "Giovinezza, giovinezza, primavera di bellezza" in "Le mie manine, son" tanto belle".

Z žalostjo v sretu sem motril slovensko dečo, poslušal njene plahe, neodločne glasove. Razposajeno žvižgali so šli italijanski otroci, gercle so njih črne oči, izpod gorkih čopic so jim gledali temni lasje. Pokorno plahi so žvižgali njimi otroci slovenskih roditeljev, resno so bila njih čela, resne, starostne, zaslanjane oči, ustnice stisnjene v moko in strogo, ne otroški, umirjen je bil njih korak, trdno vesel so

šli od mater v "Asilo infantile", kjer je signorina, ki ima prijazne besede, sladke bombone, pisane skatlice in še mnogo lepih, prečudnih stvari.

"Buon giorno!" mi je tedajci pozdravil črnook Italijanček. Pamolčan sem trenutek, molčali so slovenski otroci. Pa se je iznenada okrenil Italijanček do njih, živo je dvignil roko:

"Salutate il signor! Se na la signorina..."

Se preden je dogovoril, se je dvignil plah, monoton glas:

"Buon giorno, signore!"

"Dobro jutro, otroci, dobro jutro!" sem rekel mahoma brez namena, zakaj žalostno so bili moje misli in nič veselja ni bilo v mojem sretu. Ni me več mamilo biserje, iskrece se po prostranem polju, v tla so bile obrnjene moje oči, niso se več ozirale po Matajurju in Krnu, ki je nepremično srmel v nebo. Žalostno je bilo moje sree, žalostno misli, vedno iznova mi je udarjalo skozi možgane, plašno in boječe, s silo iz grla iztisnjeno:

"Buon giorno, signore!"

Podrobnosti o fašistovskem pokolju.

Na francoski ladji "Teophile Gautier" so hoteli pred kratkim nekateri preganjani Italijani zapustiti fašistično domovino Mussolinija in pobegniti na Francosko. Fašisti so jih v napolskem pristanišču izvalili in masakrirali. Kako se je to zgodilo, pripoveduje očividec v francoskem listu "Populaire".

Ladja Teophile Gautier je čaka la zasidrana v napolskem pristanišču. Prišli smo pravkar iz Pompejev ter se vkrcali na parnik ob pol šestih. Odrinito smo imeli čez eno uro proti Marseillu.

Na naše veliko začudenje pa se je odhod zakasnil za cele ure. — Čim smo stopili čez mostič, smo videli na krovu klopčič fašistov. Začeli smo spraševati, kaj je, in smo našli na parniku kakih 150 črnih srajc.

Kaj so delali obiskovalci na ladji? To smo doznali šele potem, ko se nam je posrečilo priti do salona za kadilce v drugem razredu. — Videli smo tam prizore, ki jih je težko popisati, ker si človek le iztežka razloži tako zverinsko postopanje človeške bestije.

Najprej se je privabila mimo skupina šestih mož z okrvavljenimi človekom v sredi. Sestorec je razbijala po glavi krvaveče žrtev, s katere je visela obleka v eunjah. Kriknili smo od ogorčenja. Toda naš protest je ostal jalov; čez par sekund je prišla mimo druga skupina. Tudi ta je vodila s seboj moža, ki je krvavel tako, da je malone popolnoma opešal. A tudi po njem so še vedno padale pesti in ročaji samokresov. Tako je defiliralo mimo nas devet žrtv. Vsakega moža je spremljalo pol duceata črnih srajc in šele deveti je korakal vzvnan, in si je, ko je, šel mimo, prižgal cigareto. Završili smo v domnevi, da se je našel vsaj eden, ki ne klone in se ni dal zmravati. Toda varali smo se: ta deveti ni bil žrtev podivjane fašistovske tolpe, marveč izdajalec svojih tovarišev. Efičalt, ki je prodal ubežnike črnim srajcam.

S tem pa še ni bilo nesrečnega spreveda konec. Kmalu smo uzrli na tleh jedva 17 do 18 let starega mladeniča, ki se je valjal v mlačni krvi in kazal na svoje rane. Fašisti so ga naravnost prevrtili z noži. Kmalu so ga z breami spravili na noge in odtirali z ladje. — Tovariši, ki je moral za njim, pa je imel napol prezezan vrat.

Ti prizori so napravili na nas tako grozen vtis, da je eden izmed nas zaklical fašistom v obraz, da so strahopetci. Vse so poslegli še drugi. Zgrazali smo se in opozarjali, da se ta sodrga nahaja na francoskem parniku. Tu pa se je vzpel na noge neki fašist z vprašanjem: — Kdo je to rekel? — In mi, v svesti si, da ga je treba brati, smo vpili vsi na en glas: — Jaz! — Nato fašist: — Govorite italijanski! — Družba zopet: — Tega jezika se ne bomo nikdar učili, vi strahopetci! — Prišlo bi bilo morda do rabuke, da se ni ta čas pojavil na krovu francoski konzul, katerega je spremljal na ladjo pristaniški komisar.

Fašisti so ga takoj obstopili ter zahtevali od njega izročitev 50 letnega Korzičana, ki je baje skril ubežnike. Korzičan je moral priti na krov, kjer so ga konfrontirali z vohunom. Fašisti so vztrajali pri svoji zahtevi, da mora mošt na krov, kjer bodo z njim obračunali po svoje. Toda konzul je bil moder in je izjavil, da prepušča razsodbo v tem slučaju kapitanu, ki je edini poveljnik ladje. Kapitan pa moža ni izročil in mesto ob poslednjih, smo zapustili pristanišče ob enajstih zvečer.

Drugo jutro so mornarji čistili krov. Krvavi madeži pa se niso dali izmiti in še danes vidi lahko pasazir na ladji dokaze fašistovskega zverinstva.

Take slavne čine izvršuje Mussolinijeva Italija na tujih ladjah.

DEMENTIA PRÆCOX — OZDRAVLJIVA?

Presenetljivo novico sporoča stremčemu svetu danski zdravnik Dr. Povel Reiter. Napisal je za danski medicinski list razpravo o metodi, s katero se mu je posrečilo izlečiti več primerov dementiae præcox. Uporabljal je pri lečenju rudninske soli, zlasti manganovo sol, ki se je posebno dobro obnesla pri kakih petdesetih pacientih. Kakor pravi Dr. Reiter, zavisi zdravljenje boleznii tudi od tega, v kakšnih dozah jemljejo pacienti njegove medikamente.

Dementia præcox je duševna bolezen, ki se loteva zlasti mladih ljudi. Baje ima izvor v pomanjkljivem funkcioniranju žlez, ki oskrbujejo notranjo sekrecijo. Zdravniki so v zadnjih časih uporabljali najrazličnejša sredstva, da bi prišli bolezen v okom, a uspehi, ki so se pri tem pokazali, so bili zelo efemerini. Zato je treba sprejeti tudi poročilo o rezultatih danskega zdravnika s skepto in rezervo.

BEGUNEC USTRELIL OROŽNIKA.

Iz vojaške bolnice v Uberskem Ostrovu na Moravskem je pobegnil nedavno še večkrat kaznovani rekrut Lecian, ki je bil prvotno osumljen znanega trojnega roparskega umora v Usti nad Oslo. Mož se je skrival nekaj časa po okolici, toda orožniki so ga kmalu izsledili. Lecian je bil oborožen, in ko ga je hotela orožniška patrulja pod vodstvom stražmojstra Stuchlija aretirati, se je postavil v bran. Začel je streljati in dve krogli sta zadeli orožniškega stražmojstra v prsa. Nesrečno je obšel na mestu mrtev. Morilec je pobegnil na kolodvor in se odpeljal z vlakom iz mesta.

Orožniška postaja je takoj alarmiral vse varnostne organe v bližnjih krajih in začela se je divja gonja za zločinskimi vojaškimi begunci. Na prvi večji postaji je izstopil iz vlaka in se zatekel v gostilno, kjer so ga pa orožniki kmalu izsledili. Sluteč nevarnost, je morilec odšel iz gostilne in se napotil proti bližnji vasi. Spotoma je srečal nekega dragonskega častnika. Potegnil je revolver in začel streljati na častnika misleč, da je orožnik. Zadel ga je k sreči samo v roko. Potem je pobegnil v bližnji gozd, kjer mu je bila takoj za petami orožniška patrulja. Lecian se pa ni dal ugnati. Postavil se je orožnikom po robu in začel streljati. Orožniki so na strele odgovorili in begunec je bil lahko ranjen. Na begu je vrgele proč suknjo, revolver in klobuk ter se skril v gošči. Orožništvo in vojaštvo ga je vso noč zaman iskalo.

Kljub vsem naporom drznega begunca še niso mogli aretirati. — Prebivalstva bližnjih vasi se je polastil strah. Ponoči si nihče ne upa iz hiše. Lecian ima dobrega prijatelja nekega Szekelyja, ki je tudi na glaslo kot nevaren bandit. Ni izključeno, da sta se prijatelja našla in da bosta z združenimi močmi strahovala vso okolico, dokler ju ne zgrabi roka pravice.

Smrt izumitelja okarine.

MATISKRB

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

11

(Nadaljevanje.)

Nato so ga spodili z dvora. Naslednjega dne je pustil poklicati Majhofer kovača iz vasi, da popravi škodo. Ta je zopet delal par dni na stroju, jedel in pil za tri tri konečno izjavil, da mora biti vrag na delu, če noče iti stroj še sedaj. Zopet se je zakuril stroj, a stara Suzana ni hotela parirati. Ko je prišel proti Božicu Loeb Levy v hišo, da vzame zadnji del žita, ga je Majhofer pretepel lastnoročno s koncem svojega biča. Žid je kričal ter se hitro odpeljal. Kmalu nato pa je prišel sodnijski sluga z velikim, rdeče zapečatenim pismom.

Majhofer je klet in pil več kot kdaj poprej in konec pesmi je bil, da je bil obsojen na plačilo vseh stroškov in na globo za bolečine. Le z veliko silo se je izognil zaporni kazni.

Od onega dne naprej ni hotel več videti pred očmi "črne Suzane". Spravili so jo v zadnji skedenj in tam je stala skrita marsikatero leto, ne da bi padel nanjo pogled kakega človeka.

Le Pavel je vzel od časa do časa na skrivnem ključ ter se spazil k črnemu nestvoru, ki mu je postajal ljubši in ljubši in ki se mu je zdel konec nem in mnogo obrekovan tovariš.

Ko se je mučil krog stroja, je sklenil roki in žalostno zroč proti mrtvemu kolesu, je zamrmral: — Kdo te bo zopet oživil?

VII.

Ko je postal Pavel star štirinajst let, je sklenil oče poslati ga v šolo za birmo.

— Kaj prevega se itak ne more naučiti v šoli, — je rekel. — Čas in denar sta pri njem vržena proč. Raditega naj bi hitro posvečen, da b opomaga pri gospodinjstvu. Saj itak ne bo postalo iz nje, ga nič boljšega kot kmet.

Pavel je bil s tem zadovoljen, kajti njegova želja je bila vzeti na svojo lastna ramena del skrbi, ki so mučile njegovo mater. Hotel je napraviti iz sebe neke vrste inšpektorja, ki vsaki čas nadomešča odsotnega gospodarja ter sam pomaga pri delu, kadar bi hlape potrebovali vzgleda. Od svoje delavnosti je pričakoval nove, blagoslovljene dobe in če je ležal ponoči v postelji, je sanjal o valovitih pšeninih poljih in o masivnih, polnih skednjih.

Vedno bolj se je utrdil v njem sklep, da bo uporabil vse svoje sile, da dvigne na noge zanemarjeno posestvo. Brata naj bi nekoč tako rekla o njem: — Kljub vsemu je postal koristen za nekaj, čeprav nima ni mogel slediti na najnižih sijajnih karijerah.

Da, ta brata! Kako velika in kako odlična sta postala medtem! Prvi je študiral modroslovje in drugi je stopil kot vajenec v neko ugledno banko. Kljub dobri teti sta potrebovala oba denarja, dosti denarja, dosti več kot ga jima je mogel poslati oče. Tudi za oba je obljubil Pavel skrbeti, ko bo vstopil v gospodarstvo. Ves denar, ki bi preostajal, naj bi se poslal njima in on bo varčeval in skrbel, da bosta lahko, prosta vsake zadrege, korakala naprej proti svojim vzvišenim ciljem.

S temi pobožnimi mislimi se je napotil Pavel k prvi uri za veronauk. — Bilo je solčno, spomladansko jutro, v pričetku meseca aprila.

Mlada trava je blestela na trati in na robu gozda cvetele spomladanske cvetke. — Gorak veter mu je pihal preko planjave nasproti in najrajše bi zavriskal in sree mu je postalo težko od same radosti.

— Nekaj žalostnega mora biti na poti, — si je rekel, — kajti tako veselim se človek ne sme čutili na svetu.

Pred vrtem župnijske so stali številni vozovi, katerih pa več nima ni poznal. — Ponosno so sedeli kočijaži na svojih kozljih ter metali krog sebe zaničljive poglede.

Na vrtu je bila zbrana velika kopica otrok. Dečki so stali skupaj, deklice pa tudi. Med dečki sta se nahajala tudi brata, od katerih je moral preje toliko pretrpeti in ki sta že več kot eno leto obiskovala šole. Stopila sta zelo prijazno k njemu in dočim mu je podal prvi roko v pozdrav, mu je podstavil drugi od zadaj nogo.

Deklice so se izprehajale v parih po stezicah. Opirjemale so se pasov ter šepetale med seboj. Večine teh ni poznal, a nekaterese so se mu zdele posebno odlične, kajti nosile so fine deževne plašče ter na glavi klobuke s peresi. Tem deklicam so morale pripadati kočije.

Ozrl se je po svojem jopiču navzdol, da se prepriča, če mu ni treba sramovati se samega sebe. Jopič je bil napravljen iz blaga starega dijakovega fraka, a je izgledal kot nov. Le šivi so se nekoliko svetili. V splošnem: ni mu bilo treba sramovati se.

Zapel je zvonce. Ključal je otroke v cerkev. Pavel se je čutil prostim in pobožnim, ko ga je obdal slovesni mrak božje hiše. — Nič več in mislil na svoj jopič in postave dečkov so se mu zdele kot sence.

Na obeh straneh altarja so bile postavljene klopi. Na desni naj bi dobili sedeže dečki, na levi pa deklice.

Pavla so zrinili v zadnjo vrsto, kjer so sedeli majhni in revni. Vzel je svoj prostor med dvema besopetima dečkoma. Preko ramen dečkov spredaj je videl, kako so se urejale deklice, odličnejše najprej, za njimi pa slabše občeene.

Pogosto je razmišljal o tem, če bodo tudi v nebesih vrste slično razdeljene, a spomnil se je izreka: — Kdor se ponižuje, bo povišan. Prišel je župnik.

Bil je debel človek z dvojno brado. Gornjo ustnico je imel obruto. Ni nosil talarja, pač pa navadno, črno suknjo, a kljub temu izgledal zelo častitljivo.

Govoril je najprej dolgo molitev glede teksta: — Pustite male k meni ter nadaljeval s pozivom, naj smatrajo vsi prihodnje leto za čas posvetitve, v katerem se ne spodobi divjati in plesati, ker nasprotuje to dostojanstvu verskega učenca.

— Jaz nisem nikdar norel in plesal, — si je mislil Pavel ter je bil v tem trenutku poln ponosa vsprico svojega uglednega življenja. — Kljub temu pa je bilo škoda, — si je mislil pozneje.

Nato je slavil župnik najbolj odlično krščansko čednost, namreč ponižnost.

Nikdo v tej troji naj se ne smatra vzvišenim nad drugim, ker so močnejši njegovi stariši bogatejši in odličnejši kot oni drugih sbratov in sester. Pred božjim prestolom so namreč vsi enaki.

— Ha, tukaj imamo, — si je mislil Pavel ter prijel ljubeznivo roko svojega razčepanega sosedu. Slednji je očitno mislil, da ga hoče včepniti, kajti rekel je: — Au, pusti vendar!

Nato je potegnil župnik iz žepa listič ter rekel: — Sedaj bom prebral red, v katerem boste sedeli.

— Zakaj red? — si je mislil Pavel, — ko smo pred božjim prestolom vsi enaki?

Župnik je rekel: — Najprej pridejo deklice in nato dečki, — ter pričel čitati.

Že takoj prvo ime je vzbudilo pozornost Pavla, kajti glasilo se je Elsbet Douglas. Videl je visokoraso, blede deklico pobožnega obraza in gladko nazaj počesanih las, ko se je dvignila ter odšla proti prvemu sedežu.

— Torej ti si, — si je mislil Pavel, — in skupaj bova birmana.

Sree mu je utripalo od veselja in tudi od strahu, kajti bal se je obenem, da se ji bo zdel premalenkosten. — Mogoče se me niti ne spominja, — si je mislil.

Opazoval jo je, ko je povešenih oči sedla na svoje mesto ter se prijazno smehljala, predse.

— Ne, ni ošabna, — je rekel lahno predse, a radi večje varnosti si je ogledal svoj jopič.

(Dalje prihodnjik.)

Fr. Ž:

Fant z uro.

Če bi se bilo gumbu zgodilo to, kar se je, ali če bi se bilo zgodilo čemur koli enako majhne vrednosti, niti nihnilo ne bi moje pero. Kajti ima književnost vzvišenejšo nalogo, nego da se peča z gumbi in tako rečjo.

Toda, kar je fant požrl, nikakor ni bil gumb ali gumba vrednost, nego je bila zlata ura. Zlata ura pa, najsi je bila le majhna in nežnega spola, ni gumb, marveč vsekako predmet, vreden književnega peresa, zlasti ako je v zvezi z notranjimi doživljaji in ima v sebi etično in poučno jedro.

Temu pa je tako.

Kakor rečeno: Fant je požrl zlato mamino uro. Mama je imela zlato damsko uro in poleg ure damsko lastnost, da jo je puščala ležati okoli po stanovanju: na postelji omari, na kivalnem stroju, na umivalniku, med listi "Slovenske kuharice", posodici za zobotrebe in koder koli. Tega ji pa ni zametiti, kajti je žensko telo drugače ustvarjeno kakor moško in nima telovnika in v telovniku žepa, kamor moški spravljajo svoje ure.

Fant je bil star šest let. Klečal je pri mizi, gledal knjigo s slikami in se zraven igral z mamino urico. Pa se je igral tako, da jo je imel v ustih in jo med ustnicami in jezikom smukal sem in tja.

Čisto nedolžno se je igral z urico in v knjigi gledal slike, pa se je nenadoma zgodilo, da je urico pogoltnil. Ni bil hudoben deček, ni je pogoltnil nalašč, le po nesreči se mu je primerilo, da jo je.

Silno se je prestrašil, ne zaradi sebe, bolj zaradi ure. Kaj poredne mamice, ko ne bo ure, kaj poredne atek, in kaj bo, če pokličeta policaja, da bo s policijskim psom iskal uro!

Kakor okamenel je fantek z uro, klečal pri mizi, skoraj se ni upal dihati, sree pa mu je bilo: "Tki, tk!" in ni vedel fantek, ali je to sree ali je ura.

Mamica je pri oknu podpletal nogavice. Pozorna je postala in vprašala:

"Kaj ti pa je, fantek, da si tako priden? Ali si bolanček?"

"Ne", je fant odkimal in globoko vzdihnil.

"Pojdi sem, daj roko, ali si kaj vroč?"

"Ne, vroč ni bil."

"Kaj ti je vendar, da si tako tihi? Pokaži jezik!"

Takrat fant v jok. Mislil je: zdajle me imajo, zdajle bo mama skozi usta uzrla, kam je spravil uro.

Mama pa: "Križi božji, dere se! Povej vendar, fantek, kaj ti je? Ali te kaj boli?"

Fant je smrka je odgovoril, da ne.

"Potem se nikar ne deri! Usekni se, na robčka! — Ali si lačen? Saj bo kmalu poldne, — kje je pa ura?"

Nov izbruh joka z obupnim, prosičim pogledom v mamine oči in ni bilo mami zdaj več prikrito, da morata biti fantova pridnost in nenadni njegov jok zvezan z urico.

Trdo ga je prijel:

"Kam si dal uro? Koj povej! Ali si jo skoz okno vrzel, nesrečni otrok?"

Nesrečni otrok je tulil, da je ni.

"Ali si jo potrl?" in so se ji oči ozirale po tleh.

Ihtel je, da je ni.

Stresla ga je za roke.

"Torej zini vendar, kje je ura?"

Pa mu je med silnim jokom iz ust zajecalo priznanje: "Po-žrl sem jo", in so mu solzne oči in drhteča usta prosila milostne sode.

Glasno je žavekala mama in se

sesedla na stol. Uro je požrl! — Bila je skrbna mati in ji je šinilo po glavi, kako težko prebavljiva jed da so ure v obče. In zlasti še steklo! In špičasti kazaleci, če se mu kam zaderjo! In koleščki z drobnimi zobci in pero! — Ni vedela, ali bi šla gledat v "Domačega zdravnika" ali bo treba kar v bolnico in operacije.

Začela se je tresti in peli so ji zobje — temu se pravi "šok".

Tačas je domov prišel atek in prevzel stvar z uro v svoje večje roke.

Nateknil si je očala in vprašal, ali je bila ura navita.

Mama ni vedela, ali bo boljše, ako je ura navita, ali bo boljše, ako je ni. Zato je s strahom izjavila, da ne ve.

Atek je ukazal: "Sleci ga!"

Zgodilo se je z "ohom" in "jokom".

Atek je pritisnil svoje veliko rdeče uho na mali beli trebušček in poslušal: "tktktktktk" — ura gre!

Vzdihnila je mama: "Zjutraj sem jo navila".

Atek pa je dejal, ko je ura navita, da se ne mudi, da bi jo navijali sedajle. Priponil je, da bi bilo navijanje ure v sedanjem njenem položaju združeno s precejšnjimi neprilikami.

Mami je odleglo: "Hvala Bogu!"

Še je vprašal atek, ali gre ura prav. Mama je povedala, da za pol ure prebiteva. Atek je dejal: "Hm, hm!" in mama ga je prestrašena prišla za roke, ali je to kaj hudega?

Atek je odgovoril, da ni nikdar in v nobenem položaju odobravati, ako ura ne kaže prav.

Malo je fantek udan v svojo usodo prejel klistirček in je urica naravnim potom prišla na dan s steklom vred in kazaleci in vsem in ni bila nič poškodovana.

Radostna mati je ginjena poljubila fantka in je poljubila urico, toda je oboje poprej umila.

Atek pa ni prezrl vzgojne plači dogodka in ko so pojužniali, si je vzvil fantka med kolena in je govoril:

"Kaj sem moral doživeti na svoja siva leta! Da si izbircen, sem vedel; ne špinačev ne maraš, ne kožnih žganecov, ne ribjega olja! Le hrenovke bi ti dišale in čokolada. In kakor kaže sedaj — tudi zlate ure. — Fant, zlati ur ne boš jedel pri nas, — toliko nam ne nese! In ne verjamem, da bo tebi kaj neslo toliko, da bi se lahko mastil z zlatimi urami."

Sploh — kolikokrat sem ti dejal: Otroci ne sme nikdar sam vzeti nobene stvari, nego mora vsakikrat vprašati: Mamica, atek ali smem; — Mar te nisem tako učil?"

Fant je rekel, da.

"Vidiš, pa bi bil moral tudi to pot vprašati, ali smem, in počakati, da ti mamica dovoli!"

Tatje in roparji nič ne vprašajo in kar vzamejo, ne pa dobro vzgojeni otroci. Ali naj zanaprej pred teboj ure zaklepamo? — Tukajle na steni visi čestitljiva kmetiška ura z nihalom in utežmi — dragocen nam je spomin na ranjko staro mamo; mar jo naj sedaj res skrijemo pred teboj, da se sladkosnedež ne pogoltnes? In budilnik v kuhinji, ki k božji službi v ranih urah drami našo Polono, mar ga naj prikujemo na zid, da ga ne pogoltnes in bi ti potem ropotal v želodec? In pomisli, če se bo ta reč raznesla po mestu, saj te policaji ne bodo več pustili mimo cerkva in zvonikov, ker se bodo bali za ure!

Ure bi jedel, seveda! In gre potrošen in požre kar celo uro! Količkrat sem te učil: Počasi je tre-

ba jesti, ne prevroče, ne premrzlo in vsako stvar dobro zgristi in prežvečiti! Le tako da zaleže hrana! — Ti pa požreš kar celo uro! To je jako nehygienično!

Pa tudi jako nedostojno. Takega te ne bodo gledali v boljši družbi Ure požira kar cele! Če si takšen, bali se bodo, da se žlico požreš in nož in vilice in krožnik in štedilnik in še kuharico povrhu, nepraviljeno in neprevideno. Kaj bodo rekli ljudje!

Povej, fant, ali se boš poboljšal! Ali mi trdno obljubiš in daš roko, da ne boš več požiral ur?"

Pretrsele so fantka očeteve besede, globoko se je skesal svojega zavržnega dejanja in obljubil, da ne bo več takšen.

Bil je fant beseda in ni več požrl nobene ure.

DAR ANGLEŠKEGA KRALJA

V Londonu in Birminghamu se je prošli teden otvorila velika industrijska razstava britanskega imperija. Otvoritvi je prisostvoval tudi angleški kralj, ki je prišel na razstaveni prostor v spremstvu kraljice, dvorjanikov in vlade.

Seveda ni manjkalo pri otvoritvi niti ministrski predsednik Baldwin. On je flegmatičen mož in velik ljubitelj tobaka. S pipico v ustih rešuje težavne probleme, ki mu jih nalaga naša doba. Angleškemu kralju je Baldwinova ljubezen do pipe dobro znana. Večkrat se na ta račun pošali in mu je baje zelo prijetno, če se na njegove besede Baldwin moško odreže v obrambo pipe in tobaka.

Na industrijski razstavi je razstavil neki tvorničar originalno pipo s štedilnikom na koncu. Naprava je zadivila angleškega kralja, ko na prvi pogled. In ker je bil štedilnik iz aluminija, je kralj takoj šinilo v glavo, da bo treba originalno pipo pokloniti selanju premijerju. V štedilnik se namreč lahko nadiči več kilogramov tobaka in kadilec bo imel naporno delo, ko se bo izpreminjal v pepel.

"Kje pa je Baldwin?" je vprašal angleški kralj, ko je ogledoval pipo s štedilnikom na koncu. In ko so mu povedali, da se mudi premijer na drugem koncu, daleč od njega, se je obrnil k tvorničarju originalne pipe z besedami: — "Pošljite to pipo s štedilnikom Baldwinu, račun pa meni."

To je bila prva kupčija na angleški industrijski razstavi in dejstvo, da je bil prvi kupec angleški kralj, si razlagajo razstavljaleci kot ugodno znamenje. Boljše reklame si pač niso mogli želeli.

ALI VESTE, —

da je neki francoski statistik izračunal, da je petdesetletni moški 6000 dni sprespal, 6500 dni delal, 800 dni hodil, da se je 4000 dni zabaval, da je preživel 1400 dni v postelji in da je bil bolan 500 dni. Nadalje je izračunal, da je pojedel 17.000 funtov kruha; 16.000 funtov mesa, 4600 funtov zelenjave, jaje in rib ter je izpil 7000 galonov tekočine. Ali veste, da se je nad en ducat raznih vrst povzpelo k slavi v zadnjih dvajsetih letih? Helmar je vedno zavzemala mesto na vrhu. Seznanite se s Helmar danes.

USPEHI BOTANIKI

Angleški botanik in raziskovalec F. Kingdon Ward se je podal pred leti na potovanje po Birmi in Tibetu. Zadnji življenjski znak je dal od sebe, ko se je mudil v bližini izvora reke Iravady. Poslej ni bilo od njega ne pisma ne ustnega sporočila. Njegovi azijski znanci in Angleži, s katerimi je bil neprestano v zvezi, so ga smatrali že za mrtvega. Sedaj pa se je mož naenkrat zopet pojavil na pozornici in obvestil svoje sorodnike, prijatelje in znanee, da je še pri življenju.

Vzrok njegovega molčanja je bil prvič štrajk spremljevalcev. Kulji so se mu spotoma spuntali. Ko je bil 5000 metrov visoko v snegu, je njegova ekspedicijska nena-

Kretanje parnikov - Shipping News

30. marca:
Pres. Harding, Cherbourg, Bremen

31. marca:
Suffren, Havre; Hamburg, Cherbourg, Hamburg; Berlin, Cherbourg, Bremen

2. aprila:
France, Havre — SKUPNI IZLET

5. aprila:
Berengaria, Cherbourg

6. aprila:
Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen

7. aprila:
Westphalia, Hamburg

9. aprila:
Leviathan, Cherbourg; Muenchen, Cherbourg, Bremen

12. aprila:
Martha Washington, Trst

13. aprila:
Mauretania, Cherbourg

14. aprila:
Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg

15. aprila:
Olympic, Cherbourg

16. aprila:
Stuttgart, Cherbourg, Bremen

19. aprila:
Reliance, Cherbourg, Hamburg

20. aprila:
Aquitania, Cherbourg; Geo. Washington, Cherbourg, Bremen

21. aprila:
New York, Cherbourg, Hamburg

22. aprila:
Columbus, Cherbourg, Bremen

23. aprila:
Paris, Havre; Majestic, Cherbourg, York, Bremen

27. aprila:
Berengaria, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen

28. aprila:
Deutschland, Cherbourg, Hamburg

30. aprila:
Leviathan, Cherbourg; France, Havre; Bremen, Cherbourg, Bremen

4. maja:
Mauretania, Cherbourg; President Roosevelt, Cherbourg, Bremen

5. maja:
Cleveland, Cherbourg, Hamburg

6. maja:
Berlin, Cherbourg, Bremen

7. maja:
Olympic, Cherbourg

10. maja:
Pres. Wilson, Trst. SKUPNI IZLET

11. maja:
Aquitania, Cherbourg

12. maja:
Hamburg, Cherbourg, Hamburg; Muenchen, Cherbourg, Bremen

14. maja:
Paris, Havre. SKUPNI IZLET

17. maja:
Berengaria, Cherbourg; Columbus, Cherbourg, Bremen

18. maja:
George Washington, Cherbourg, Bremen

19. maja:
Westphalia, Hamburg

21. maja:
Leviathan, Cherbourg; France, Havre; Derfflinger, Bremen

24. maja:
Martha Washington, Trst; Reliance, Cherbourg, Hamburg

25. maja:
Mauretania, Cherbourg; President Harding, Cherbourg, Bremen

26. maja:
Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg

28. maja:
Olympic, Cherbourg; Republic, Bremen, Cherbourg

31. maja:
Aquitania, Cherbourg; Thuringia, Hamburg

4. junija:
Paris, Havre

23. junija:
Pres. Wilson, Trst. SKUPNI IZLET

2. julija:
De France, Havre. — SKUPNI IZLET

5. avgusta:
President Wilson, Trst. — SKUPNI IZLET

FRENCH LINE
Compagnie Generale Transatlantique
V EVROPO ZA VELIKOČ
Slavni parnik na olje
FRANCE
ODPLUJE IZ NEW YORKA
2. APRILA ob 11. dopold.
preko HAVRE — pristaniski Pariza: PRIDRUŽITE SE NAŠEM VELIKOČNEMU IZLETU V **JUGOSLAVIJO**
Potujte udobno in razkošno in poceni. Vprašajte svojega agenta za podrobnosti.
DRUGA ODPLUTJA
PARIS 23. aprila; 14. maja
FRANCE 30. aprila; 21. maja
FRENCH LINE

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je poseben o potnih listih, prijavljaj in drugih stvarih. Vse to dolgotrajno izkušnje vam mi samoreno dati najboljša pojasnila in priporočila, vedno le prvotne brzooparne.

Tudi nedržavljeni samorejo potovati v stari kraj, toda preskrbeti si morajo dovoljenje ali permit iz Washingtona, bodisi za eno leto ali 6 mesecev in se mora delati prošnjo vsaj en mesec pred odpotovanjem in to naravnost v Washington, D. C. na generalnega naselinskega komisarja.

Glasom odredbe, ki je stopila v veljavo 31. julija, 1926 se nikomur več ne porije permit po pošti, ampak ga mora iti iskati vsak poslees osebno, bodisi v najbližnji naselinski urad ali pa ga dobi v New Yorku pred odpotovanjem, kakor ked v prošnji zaprosi. Kdor potuje ven brez dovoljenja, potuje na svoje lastno odgovornost.

Kako dobiti svojce iz starega kraja.

Kdor želi dobiti sorodnike ali svoje iz starega kraja, naj nam prepiše za pošto. Iz Jugoslavije bo pripuščeni v tem letu 670 priselencev, toda polovica te kvote je določena za ameriške državljane, ki žele dobiti sem "črto" in otroke od 18. do 21. leta in pa na poljedelske delavce.

Ameriški državljani pa samorejo dobiti sem žene in otroke od 18. leta bres da bi bili šteti v kvoto, potrebno pa je delati prošnjo v Washington.

Predno podvzamete kakl korač, pitite nam.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 COLEMAN ST. NEW YORK

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI

v "Glas Naroda"

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglasujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda".